

Informacja o działalności Kolegium IPN

Kolegium IPN to organ, którego kompetencje określają: Ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. 2023 poz. 102), Ustawa z dnia 28 marca 1933 r. o grobach i cmentarzach wojennych (Dz.U. 2018 poz. 2337) oraz Ustawa z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz.U. 2018 poz. 2529). Kolegium jest organem opiniodawczo-doradczym prezesa IPN w sprawach objętych zakresem działania Instytutu oraz wykonuje zadania i posiada kompetencje przewidziane w ustawie o IPN, a w szczególności: przyjmuje roczne sprawozdanie prezesa z działalności IPN, zatwierdza informację o działalności Instytutu Pamięci Narodowej oraz o działalności Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL, którą prezes składa Sejmowi i Senatowi RP, wyraża opinię o przedstawianych przez prezesa kandydatach na stanowiska kierownicze w Instytucie, opiniuje i rekomenduje kierunki działalności oraz programy badawcze, zatwierdza zasady ewidencjonowania, przechowywania, opracowywania, zabezpieczania, udostępniania i publikowania dokumentów. Ponadto zajmuje stanowisko w sprawach ważnych dla Instytutu oraz ogłasza i przeprowadza konkurs na stanowisko prezesa IPN, a następnie wnioskuje o powołanie wybranej osoby przez parlament. Kadencja Kolegium IPN trwa 7 lat.

W 2025 r. w skład Kolegium wchodził: prof. Jan Draus, dr Bartosz Machalica, prof. Grzegorz Motyka, prof. Andrzej Nowak, prof. Wojciech Polak, prof. Mieczysław Ryba, Bronisław Wildstein, prof. Tadeusz Wolsza, Krzysztof Wyszowski. W posiedzeniach Kolegium uczestniczyli również: prezes IPN dr Karol Nawrocki, zastępcy prezesa IPN – dr hab. Karol Polejowski, dr hab. Krzysztof Szwagrzyk, dr Mateusz Szpytma – oraz delegowani przez nich przedstawiciele IPN, którzy informowali o bieżących sprawach związanych z działalnością Instytutu. Pracami Kolegium kierowali (wybrani ponownie 24 czerwca) przewodniczący prof. Wojciech Polak i jego zastępcy – profesorowie Ryba i Wolsza.

Działalność Kolegium określa jego regulamin, zgodnie z którym posiedzenia odbywają się nie rzadziej niż raz w miesiącu i przebiegają według następującego porządku:

- informacja prezesa Instytutu (lub osoby przez niego wskazanej) na temat bieżących spraw Instytutu. Pytania i interpelacje członków Kolegium w sprawach związanych z działalnością Instytutu;
- omawianie problemów z zakresu działalności Instytutu (pionów, komórek organizacyjnych czy agend) zgodnie z harmonogramem ustalonym wcześniej przez Kolegium. Podstawą dyskusji są informacje pisemne przygotowane przez osoby wskazane przez prezesa oraz ich prezentacja ustna. W tej części posiedzenia uczestniczą obok prezesa wskazane przez niego osoby. Zgodnie z wymogami ustawy, Kolegium na temat spraw szczególnie ważnych – po ich przedyskutowaniu – wyraża opinię w formie uchwały lub stanowiska;
- sprawy porządkowe oraz omawianie bieżących kwestii, które wpłynęły do Kolegium lub zostały wniesione przez jego członków.

W 2025 r. Kolegium odbyło 12 posiedzeń, na których zajmowano się następującymi sprawami:

- 21 stycznia – wysłuchano informacji przedstawionych przez: dyrektora Oddziału IPN w Gdańsku dr. Marka Szymaniaka na temat funkcjonowania tego oddziału i dr. hab. Karola Sacewicza na temat funkcjonowania Delegatury IPN w Olsztynie. Ponadto omówiono projekt sprawozdania z działalności Kolegium za rok 2024 i jednomyślnie przyjęto stanowisko – przekazane prezydentowi Miasta Krosna Piotrowi Przytockiemu – popierające inicjatywę budowy pomnika upamiętniającego

- gen. Stanisława Maczka pod budynkiem Regionalnego Centrum Kultury Pogranicza przy ul. Kolejowej w Krośnie. Konkurs na projekt koncepcyjny wygrał dr Stanisław Marek Dryniak.
- 25 lutego zapoznano się z oceną okresową pracowników pionu naukowego, a także z informacjami na temat funkcjonowania Oddziału IPN w Łodzi przedstawionymi przez dyrektora tego oddziału Karola Piskorskiego.
 - 25 marca uchwałą nr 2/25 zatwierdzono Informację o działalności Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL (w organizacji) za rok 2024. Ponadto wysłuchano informacji na temat funkcjonowania Oddziału IPN w Szczecinie przekazanych przez jego dyrektora Krzysztofa Męcińskiego. Przedstawiono także następujące stanowisko (przyjęte siedmioma głosami, przy dwóch głosach sprzeciwu) dotyczące nagonki przeprowadzanej na Instytut Pamięci Narodowej:
Wyrażamy stanowczy protest w związku z bezprecedensową nagonką realizowaną przez instytucje państwa polskiego na Instytut Pamięci Narodowej, praktycznie paraliżującą jego działalność w ostatnich miesiącach.
 - 15 kwietnia wysłuchano informacji na temat funkcjonowania Oddziału IPN w Lublinie, przedstawionych przez dyrektora dr. Roberta Derewendę.
 - 27 maja dyrektor rzeszowskiego oddziału Instytutu dr hab. Dariusz Iwaneczko omówił działalność tej placówki. Ponadto Kolegium wydało oświadczenie (siedmioma głosami, przy dwóch głosach sprzeciwu):
Kolegium IPN wyraża stanowczy protest wobec kampanii nienawiści i oszczerstw podjętych w przededniu wyborów przez niektóre środki masowego przekazu i premiera rządu RP Donalda Tuska wobec prezesa IPN, kandydata na prezydenta RP dr. Karola Nawrockiego. Bezpodstawne przypisywanie Karolowi Nawrockiemu uczestnictwa w zorganizowanej przestępczości jest niedopuszczalne w demokratycznym państwie. Postępowanie takie łamie wszelkie standardy oraz normy praworządności i przyzwoitości.
 - 24 czerwca wysłuchano informacji na temat funkcjonowania Oddziału IPN w Katowicach, przedstawionej przez dyrektora dr. Andrzeja Sznajdera. Ponadto przyjęto Sprawozdanie z działalności Instytutu za 2024 r. złożone – zgodnie z art. 24a ustawy o IPN – przez prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr. Karola Nawrockiego.
 - 8 lipca omawiano sprawy bieżące, w tym m.in. przygotowanie konkursu na stanowisko prezesa IPN – do jego ogłoszenia zobowiązano przewodniczącego. Zapoznano się także z kwestiami administracyjnymi Instytutu.
 - 26 sierpnia omówiono założenia polityki wydawniczej IPN na lata 2025–2026 oraz planowane i realizowane działania inwestycyjne w Centrali i oddziałach IPN. Ponadto wydano jednogłośnie oświadczenie w sprawie Instytutu Solidarności i Męstwa im. Witolda Pileckiego:
Instytut Solidarności i Męstwa im. Witolda Pileckiego powstał na drodze ustawy w 2017 r. Jego celem „jest inicjowanie, podejmowanie i wspieranie działań mających na celu upamiętnienie i uhonorowanie osób żyjących, zmarłych lub zamordowanych, zasłużonych dla Narodu Polskiego, zarówno w kraju, jak i za granicą, w dziele pielęgnowania pamięci lub niesienia pomocy osobom narodowości polskiej lub obywatelom polskim innych narodowości będącym ofiarami zbrodni sowieckich, nazistowskich zbrodni niemieckich, zbrodni z pobudek nacjonalistycznych lub innych przestępstw stanowiących zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości lub zbrodni wojennych, w okresie od dnia 8 listopada 1917 r. do dnia 31 lipca 1990 r.”. Instytut wszystkie te cele wykonywał z dużym zaangażowaniem. Podkreślić należy zwłaszcza zaangażowanie Instytutu w krzewienie prawdy o historii Polski za granicą, w okresie gdy kierowała nim jego inicjatorka dr hab. Magdalena Gawin.

W 2024 r. na stanowisko dyrektora Instytutu został powołany prof. Krzysztof Ruchniewicz, który wyszedł z propozycją zorganizowania seminarium badawczego dotyczącego ewentualnego zwrotu przez Polskę dóbr kultury m.in. Niemcom. Seminarium miało być zorganizowane wspólnie z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Faktem jest, że pod koniec wojny, w wyniku panującego chaosu i zamieszania, gdy Niemcy ewakuowali różne swoje dobra kultury, pewna ich ilość została

w Polsce. Jednakże Niemcy mają u siebie tysiące razy więcej naszej własności, która dostała się w ich ręce nie w wyniku jakiegoś „zamieszania” pod koniec II wojny światowej, ale poprzez brutalny rabunek, którego dokonali. Trzeba tu wymienić liczne zbiory biblioteczne, archiwa, dzieła sztuki i wiele innych. Samych naszych dzieł sztuki, które uważane są za dzieła o wielkiej wartości, znajduje się w rękach niemieckich ponad pół miliona. Poza tym musimy pamiętać, że Niemcy nie tylko rabowali, ale po prostu celowo niszczyli nasze dobra kultury. Bibliotekę Narodową po Powstaniu Warszawskim celowo spalili niemal w 80 procentach. Archiwum Główne Akt Dawnych, nasze najcenniejsze archiwum historyczne, straciło 90 proc. swoich zasobów w wyniku celowego podpalenia. Możemy wymienić liczne archiwa, biblioteki, zbiory, zabytki które Niemcy – zwłaszcza po Powstaniu Warszawskim – celowo podpalali i wysadzali w powietrze, żeby zniszczyć polską kulturę. To są gigantyczne straty, wręcz nie do ogarnięcia. Domaganie się przez Niemców zwrotu przez Polskę jakichkolwiek dóbr kultury jest aktem niesłychanie bezczelnym i nie zasługuje na jakiegokolwiek poważne potraktowanie. Uważamy, że tego typu działania Instytutu Pileckiego uderzają w polską rację stanu.

- 30 września zapoznano się z działalnością Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu przedstawioną przez dyrektora prok. Andrzeja Pozorskiego oraz z projektem kampanii edukacyjnej przeciw zaprzeczaniu zbrodniom ludobójstwa i zbrodniom państw totalitarnych.
- 28 października odbył się drugi etap konkursu na stanowisko prezesa IPN – publicznie wysłuchano dziewięciu kandydatów, w tym: dr Aldonę Dydek, dr. Arkadiusza Kazańskiego, dr. Marka Kołłątaja, dr. Macieja Kossowskiego, dr. Joannę Napierałę, dr. Karola Paterskiego, dr. hab. Karola Polejowskiego, dr. Emiliana Prałata oraz dr. Marcina Wałdocha. W wyniku tajnego głosowania bezwzględną większością głosów Kolegium rekomendowało dr. hab. Karola Polejowskiego na stanowisko prezesa IPN. Doktor habilitowany Karol Polejowski otrzymał pięć głosów, przy jednym głosie przeciwko wszystkim kandydatom, jednym głosem za dr. Karolem Paterskim i dwóch głosach za dr. Joanną Napierałą. Podjętą w tej sprawie uchwałę skierowano do Marszałka Sejmu RP Szymona Hołowni. 19 listopada odbyło się posiedzenie sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, podczas którego prof. Tadeusz Wolsza, zastępca przewodniczącego Kolegium, zaprezentował kandydaturę dr. hab. Polejowskiego na stanowisko prezesa IPN. Komisja po przeprowadzeniu dyskusji postanowiła kandydaturę prof. Polejowskiego zaopiniować negatywnie. 21 listopada w Sejmie RP odbyło się głosowanie w sprawie powołania prezesa IPN. Zarekomendowany przez Kolegium kandydat nie uzyskał wymaganej większości głosów.
- 25 listopada omówiono harmonogram kolejnego konkursu na stanowisko prezesa IPN – jego ogłoszenie wstępnie zaplanowano na połowę stycznia 2026 r. Ponadto Kolegium zapoznalo się z działalnością Archiwum IPN przedstawioną przez dyrektora Marzenę Kruk.
- 18 grudnia dyskutowano na temat problemów związanych z pracami poszukiwawczo-ekshumacyjnymi na Wołyniu.

Kolegium podjęło w trakcie posiedzeń łącznie sześć uchwał w sprawie zgłoszonych przez prezesa kandydatów na stanowiska kierownicze wymienione w statucie IPN w związku z realizacją art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy o IPN.

Natomiast w związku z art. 3 pkt 12 Ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski w 2025 r. wpłynęło dziesięć odwołań od decyzji prezesa odmawiającej uznania grobu za grób weterana, a Kolegium je rozpatrzyło. Co do sześciu wniosków (w tym jednego z 2024 r.) podtrzymano decyzję prezesa odmówienia wpisu mogiły do ewidencji, w przypadku trzech wniosków – uznano mogiłę za grób weterana, a jeden wniosek pozostawiono do rozpatrzenia w 2026 r.

Realizując zadania ustawowe związane z utrwalaniem pamięci o bohaterach narodowych i upowszechnianiem wiedzy o najnowszej historii Polski, IPN przyznaje nagrody „Kustosz Pamięci Narodowej”, „Świadek Historii” i „Ambasador Polskiej Historii”. Laureatów wyznacza kapituła, w której jako wiceprzewodniczący zasiada przewodniczący Kolegium IPN prof. Wojciech Polak. W roku sprawozdawczym osobiście uczestniczył on w spotkaniach tych gremiów bądź delegował upoważnioną przez siebie osobę. Z kolei w jury Konkursu im. Władysława Pobóg-Malinowskiego „Najlepszy Debiut Historyczny Roku”, w którym nagradzane są niepublikowane prace magisterskie i doktorskie poświęcone

historii Polski i Polaków w XX w., zasiadają – obok wspomnianego już prof. Polaka – profesorowie Draus i Wolsza. Ponadto w roku sprawozdawczym odbył się (po raz trzeci) konkurs „Sygnety Wydawnictwa IPN”, którego celem jest m.in. upowszechnianie wiedzy o najnowszej historii Polski oraz popularyzacja książek historycznych wydawanych przez Wydawnictwo IPN. W jury konkursu zasiada m.in. prof. Jan Draus.

Należy dodać, że członkowie Kolegium uczestniczyli nie tylko w posiedzeniach, lecz także w uroczystościach i przedsięwzięciach organizowanych lub współorganizowanych przez Instytut, związanych z jego ustawowymi celami oraz misją.

W 2025 r. obchodzono tysiąclecie koronacji Bolesława Chrobrego na pierwszego króla Polski. Z tego też względu gros działań przewodniczącego Kolegium koncentrowało się wokół tej tematyki. W swojej książce *Pierwsze królestwo*, którą wydał Biały Kruk, profesor Wojciech Polak przybliżył koniec wieku X i początek XI, kiedy to ostatecznie kształtowało się państwo nazywane do dziś Polską, zaś samemu mocarstwu Bolesława Chrobrego poświęcił wiele wykładów:

- *Mocarstwo Bolesława Chrobrego w Europie* – 28 marca w Warszawie na konferencji „Kulturowe dziedzictwo Europy w świetle 1000-lecia Królestwa Polskiego”;
- *Koronacja Bolesława Chrobrego 1025 rok i jej znaczenie dla historii Polski* – 9 maja w Wyższym Seminarium Duchownym w Drohiczyńcu podczas III Kongresu Kultury Chrześcijańskiej „Tysiąclecie Pielgrzymka Nadziei”;
- *Dlaczego Bolesław zasłużył na przydomki „Chrobry” i „Wielki”* – 4 kwietnia w Warszawie w Domu Technika NOT;
- *Bolesław Chrobry – korona mu się należała* – 30 maja podczas spotkania religijno-patriotycznego na Jasnej Górze;
- *Droga Bolesława Chrobrego do korony królewskiej* – 8 maja w Trybunale Konstytucyjnym w Warszawie podczas konferencji „Władza sądownicza Rzeczypospolitej Polskiej i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w perspektywie tysiąclecia korony Państwa Polskiego”;
- *Bolesław Chrobry – droga do Korony Królewskiej* – 4 października w Legnicy na konferencji naukowej „Tysiąclecie Suwerenności Polski” zorganizowanej przez Bractwo Henryka Pobożnego, Duszpasterstwo Ludzi Pracy, 90 we współpracy ze Starostwem Powiatowym w Legnicy;
- *Mocarstwo B. Chrobrego pierwsze narodziny polskiej potęgi 1000 lat po koronacji* – w dniach 29 listopada – 1 grudnia w ramach sympozjum naukowego „Nasza Wiara, duma i zobowiązanie” w Polskiej Misji Katolickiej w Wiedniu (wykład przedstawiony dwukrotnie);
- *Droga Bolesława Chrobrego do korony królewskiej* – 7 listopada na konferencji naukowej „Korona triumfująca. Pamięć o koronacji Bolesława Chrobrego w 1025 r. i Hołdzie Pruskim w 1525 r. w nauce, kulturze i sztuce” zorganizowanej przez Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II w Toruniu z okazji milenium Państwa Polskiego.

W swojej pracy badawczej profesor Wojciech Polak wiele czasu poświęcił również badaniom nad NSZZ „Solidarność” – zarówno w perspektywie regionalnej, jak i ogólnopolskiej. Stąd też: 30 stycznia w Centralnym Przystanku Historia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Warszawie wziął udział w spotkaniu otwartym „Niewyjaśnione zagadki porwania i zamordowania bł. ks. Jerzego Popiełuszki” (cz. II), z cyklu „Tajemnice bezpieki”, a 18 marca w Gdańsku, wraz z Radosławem Żydonikiem, Marzeną Kruk i prowadzącym Markiem Szymaniakiem – w promocji książki *Kryptonim „Klan”. Służba Bezpieczeństwa wobec NSZZ Solidarność w Gdańsku*, t. 3. Ponadto 23–24 października w Bydgoszczy na konferencji „Ludzie Solidarności. Od przewodniczących Komisji Zakładowych do Zarządów Regionu. Portret zbiorowy i indywidualny NSZZ »Solidarność«” zorganizowanej przez DIPN w Bydgoszczy oraz Centrum Badania Historii „Solidarności” i Oporu Społecznego w PRL UMK w Toruniu wygłosił wykład *Piotr Łukaszewski – jeden z liderów i aktywny działacz toruńskiej „Solidarności” podziemnej*; 21 listopada w Wilnie na sympozjum naukowym „Duma i Zobowiązanie” w filii Uniwersytetu Białostockiego w Wilnie przypomniał o męczeństwie bł. ks. Jerzego Popiełuszki i innych kapelanów „Solidarności”, których życie było świadectwem odwagi, prawdy i duchowej siły; zaś 4 czerwca w Centrum Dialogu im. Jana Pawła II w Toruniu wziął udział w debacie rocznicowej „Wybory Czerwcowe 1989”.

Ponadto 19 marca w Bydgoszczy uczestniczył w upamiętnieniu działaczy „Solidarności” brutalnie pobitych w marcu 1981 r. (złożył kwiaty, wraz z dyrektorem OIPN Gdańsk dr. Markiem Szymaniakiem i Sebastianem Gawronkiem, pod obeliskiem przy Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim) oraz w obchodach 44. rocznicy wydarzeń, które przeszły do historii pod nazwą Kryzys Bydgoski (zorganizowanych przez DIPN w Bydgoszczy). W tych uroczystościach wzięli udział zarówno uczestnicy pamiętnych wydarzeń, jak i młodzież, która ma w przyszłości strzec i przekazywać wartości wywalczone w tamtym czasie. Profesor Wojciech Polak 10 listopada na antenie programu TV Trwam „Rozmowy niedokończone” opowiadał m.in. o odzyskaniu niepodległości przez Polskę oraz aspektach historycznych i geopolitycznych. 24 marca w Kaplicy Pamięci w Sanktuarium NMP Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu zaś wziął udział w uroczystości odsłonięcia kolejnych nazwisk na Tablicach Pamięci poświęconych pomordowanym Polakom ratującym Żydów pod okupacją niemiecką. Ponadto był współautorem publikacji: *Crime and Pillage. How the Germans Try to Conceal the Truth About Themselves 1939–2019* (wraz z prof. Sylwią Galij-Skarbińską), tłum. Philip Palmer, Warszawa 2025; *Zamach na polskość*, Kraków 2025, oraz *50 pokoleń Polaków* (wraz z prof. Wojciechem Roszkowskim, prof. Wojciechem Fałkowskim i Bronisławem Wildsteinem), Warszawa 2025.

Z kolei profesor Mieczysław Ryba wygłosił wykłady: *Błogosławiony bp Grzegorz Chomyszyn wobec problemu „bizantynizacji” Kościoła greckokatolickiego* – podczas ogólnopolskiej konferencji naukowej „Błogosławiony bp Grzegorz Chomyszyn – orędownik porozumienia polsko-ukraińskiego” zorganizowanej przez OIPN Lublin (10 grudnia); *Polska niepodległa i katolicka. Rozważania w kontekście 1000-lecia koronacji Bolesława Chrobrego* – na XXVII Forum Polonijnego w Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu (25–27 kwietnia); *Dziedzictwo Bolesława Chrobrego jako punkt odniesienia dla ruchu narodowego w XIX i XX wieku* – w trakcie konferencji naukowej „Korona triumfująca. Pamięć o koronacji Bolesława Chrobrego w 1025 r. i Hołdzie Pruskim w 1525 r. w nauce, kulturze i sztuce” zorganizowanej w Toruniu z okazji milenium Państwa Polskiego przez Muzeum „Pamięć i Tożsamość” im. św. Jana Pawła II (7 listopada); *Koronacja Bolesława Chrobrego jako symbol potęgi państwa polskiego* – podczas konferencji „Władza sądownicza Rzeczypospolitej Polskiej i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w perspektywie tysiąclecia korony Państwa Polskiego” w Trybunale Konstytucyjnym w Warszawie (8 maja). Poza tym uczestniczył w sympozjum „Oblicza współczesnej polityki” w Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu (25 stycznia), na którym przedstawił referat *Wpływ ideologii i cywilizacji na politykę*. 16 grudnia prezydent RP Karol Nawrocki odznaczył profesora Mieczysława Rybę Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w pielęgnowaniu tożsamości chrześcijańskiej, promowanie historii Polski i polskiego dziedzictwa kulturowego.

Profesor Tadeusz Wolsza jest badaczem zajmującym się historią zbrodni katyńskiej – stąd wiele jego działań związanych jest z tą problematyką. 12 maja w Wilnie poprowadził wykład *Świadkowie zbrodni katyńskiej i ich losy* podczas konferencji naukowej „Wilno i Wileńszczyzna w badaniach Instytutu Pamięci Narodowej”, a także wziął udział w uroczystości złożenia kwiatów w Kościele św. Rafała Archaniola w Wilnie pod tablicą upamiętniającą Ofiary Zbrodni Katyńskiej oraz na Wileńskiej Rossie przy Mauzoleum Matki i Serca Syna w związku z 90. rocznicą śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego. Wykład *Kłamstwo założycielskie PRL. Sprawa zbrodni katyńskiej w polskiej prasie krajowej i emigracyjnej przed, w trakcie i po zakończeniu Międzynarodowego Trybunału Wojskowego w Norymberdze (wrzesień 1945 – październik 1946)* wygłosił w Olsztynie podczas ogólnopolskiej, interdyscyplinarnej konferencji naukowej „Propaganda Polski »ludowej« w okresie stalinowskim (1944–1956)” (29–30 maja). W Centralnym Przystanku Historia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Warszawie uczestniczył – wraz z dr. Pawłem Liberą, dr. Witoldem Wasilewskim, Krzysztofem Świątkiem (prowadzącym) oraz publicznością – w debacie „Katyń. Zbrodnia, kłamstwo, droga do prawdy” (16 kwietnia). Wziął udział (online) w III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej „Miejsca pamięci. Polsko-ukraiński dialog porozumienia. 85. rocznica zbrodni katyńskiej”, wygłaszając wykład *Komisje medyczne w Katyniu w 1943 r. i 1944 r. Zderzenie prawdy z zakłamaniem* (22 listopada), zaś w prowadzonej przez red. Rafała Dudkiewicza w audycji z cyklu „Kulisy historii” (dostępnej na IPNtv) przedstawił temat „Wyjaśnienie

zbrodni katyńskiej” (12 kwietnia). Rozmawiał również z Pawłem Lekkim w związku z Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej (dyskusja dostępna na portalu „Przystanek Historia – rozmowy”). Z uwagi na zainicjowany w 2025 r. proces beatyfikacyjny kapelanów katyńskich uczestniczył na zaproszenie Stowarzyszenia Pamięć Kapelanów Katyńskich w uroczystościach na Wileńszczyźnie i Łotwie. W Wilnie delegacja, w której skład weszli profesorowie Tadeusz Wolsza i Danuta Jastrzębska-Golonka (BBH Centrala) oraz dr Ewa Kowalska (Centrala BPII), złożyła wieńce i zapaliła znicze przy Mauzoleum Matki i Serca Syna na wileńskiej Rossie (19 września). Natomiast w Kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w łotewskim Dyneburgu prof. Wolsza przy okazji uroczystości odsłonięcia i poświęcenia ufundowanej przez IPN tablicy poświęconej Kapelanom Katyńskim wygłosił wykład przybliżający okoliczności zaangażowania Legionów Polskich w walkach o niepodległość Łotwy. Wspomnił, że w bojach przeciwko bolszewikom uczestniczył 5. pułk piechoty Legionów, w którym posługę duszpasterską pełnił w 1920 r. ks. Jan Leon Ziółkowski – ostatni kapelan Kozielska. Po uroczystościach w świątyni delegacja oddała hołd poległym legionistom na Cmentarzu Komunalnym i w Parku Wolności na Słobódce oraz na Cmentarzu w Ławkiesach (18–21 września). W Warszawie profesor Wolsza uczestniczył w Katedrze Polowej Wojska Polskiego we mszy św. upamiętniającej ofiary sowieckiej zbrodni z 1940 r. – wraz z delegacją IPN pod przewodnictwem zastępcy prezesa IPN dr. hab. Karola Polejowskiego – oraz w prezentacji książki IPN wydanej pod redakcją naukową dr Ewy Kowalskiej i prof. Danuty Jastrzębskiej-Golonkowej *Vinctis non victis. Pamięci osób duchownych, ofiar mordy katyńskiego* (12 kwietnia). Natomiast wraz z Krzysztofem Wyszowskim wziął udział w ceremonii pogrzebowej szczątków Ofiar Zbrodni Katyńskiej w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie (17 września). Profesor Wolsza uczestniczył również m.in. w pokazie filmu *Major Hieronim Dekutowski Zapora* w Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL ul. Rakowiecka 37 oraz w dyskusji po nim z udziałem Rafała Surdackiego i prowadzącego Tadeusza Płużańskiego (2 marca), a także w konferencji naukowej „Podziemie antykomunistyczne w walce o niepodległą Polskę (1945–1956)”, podczas której wygłosił wykład *Druha konspiracja niepodległościowa w Polsce w nowej rzeczywistości. Sowietyzacja Polski po zakończeniu drugiej wojny światowej* w Muzeum Regionalnym w Bełchatowie (28 marca). W Bełchatowie wziął też udział w panelu dyskusyjnym „Rok 1939 – losy Polaków i obywateli polskich na kresach II RP” z dr. hab. Dariuszem Rogutem (prowadzący), prof. Mariuszem Wołosem, prof. Arkadiuszem Adamczykiem, prof. Robertem Litwińskim podczas ogólnopolskiej konferencji naukowej „Losy Polaków i obywateli polskich w czasie II wojny światowej i po jej zakończeniu” (29–30 maja). Wygłosił wykład *Plk dr Mieczysław Młotek organizator życia sportowego w SBSK, 3. DSK, 2. KP i w powojennym „polskim Londynie”* podczas panelu „Politycy i żołnierze” podczas ogólnopolskiej konferencji naukowej „Rok 1945 – Co dalej? Polska emigracja niepodległościowa”. W ramach tej konferencji odbył się też panel „Kultura emigracyjna cz. I” oraz zaprezentowano książkę *Misja język... Komitet Ochrony Czystości Języka Polskiego i jego działalność na terenie Wielkiej Brytanii 1944–1945* z udziałem autorki dr hab. Danuty Jastrzębskiej-Golonki, prof. UKW, oraz prof. Tadeusza Wolszy i prof. Jana Drausa. Konferencja została zorganizowana w Rzeszowie w ramach Centralnego Projektu Badawczego IPN „Uchodźstwo, emigracja niepodległościowa 1939–1990” (17–18 listopada). Ponadto wypowiadał się w Kanale Zero na temat oblawy augustowskiej, największej niewyjaśnionej zbrodni sowieckiej, często nazywanej małym Katyniem, dokonanej na Polakach po zakończeniu II wojny światowej przy udziale 1. pułku praskiego, funkcjonariuszy MO i lokalnych funkcjonariuszy UB – operacji wojskowej przeprowadzonej w lipcu 1945 r. na pograniczu Polski, Litwy i Białorusi (20 maja). W roku sprawozdawczym ukazała się książka autorstwa prof. Wolszy *Sport i kultura fizyczna w Samodzielnej Brygadzie Strzelców Karpackich oraz 2 Korpusie Polskim (1940–1946)*, Warszawa 2025. Ponadto prof. Wolsza przygotował trzy artykuły: *Ksiądz kanonik Stanisław Jasiński, delegat arcybiskupa Adama Sapiehy w Katyniu w 1943 r.* (opublikowany w *Vinctis non victis. Pamięci osób duchownych, ofiar mordy katyńskiego*, red. E. Kowalska, D. Jastrzębska-Golonka, Warszawa 2025), *Józef Mackiewicz i jego świadectwa dotyczące zbrodni katyńskiej (w Jedyne prawda jest ciekawa... Józef Mackiewicz i jego dziedzictwo. Studia i szkice*, red. Małgorzata Ptasińska, Warszawa 2024, druk 2025) oraz *Miłośnik i menedżer sportu w dwudziestoleciu międzywojennym General Kazimierz Sosnkowski (1885–1969)* (w „Biuletynie IPN” 2025,

nr 11). Profesor Wolsza uczestniczył m.in.: w ceremonii wręczenia not identyfikacyjnych w Belwederze w Warszawie (24 lipca); Kongresie Pamięci Żołnierzy Wyklętych w Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL w Warszawie (7–8 marca), galach wręczenia nagród w III edycji konkursu „Sygnty Wydawnictwa IPN” na Najlepszą Książkę Roku 2024 (13 marca) oraz nagrody Instytutu Pamięci Narodowej „Kustosz Pamięci Narodowej” na Zamku Królewskim w Warszawie (18 czerwca). Ponadto wziął udział w spotkaniu prezydenta RP Karola Nawrockiego z polskimi szachistkami, które w październiku w Gruzji wywalczyły złoty medal w Drużynowych Mistrzostwach Europy (Kancelaria Prezydenta RP, 25 listopada).

Profesor Andrzej Nowak wziął udział w sympozjum z okazji wspomnienia św. Franciszka Salezego, patrona dziennikarzy i prasy katolickiej „Oblicza współczesnej polityki” w Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, gdzie przedstawił referat *Oblicza polityki w tradycji polskiej* (25 stycznia). Podczas konferencji „Kulturowe dziedzictwo Europy w świetle 1000-lecia Królestwa Polskiego” w Warszawie wygłosił wykład *1000 lat Królestwa Polskiego. Znaczenie dla dzisiejszej Polski i Europy* (28 marca). Uczestniczył w spotkaniu na temat „1000 lat suwerenności – i co dalej..?” które odbyło się w Kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Pułtuskach (13 maja). Podczas konferencji naukowej „Złudzenie niezawisłości – sądy w państwie niepraworządnym” zorganizowanej w Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL w Warszawie przy ul. Rakowieckiej 37 wygłosił *Wstęp* (27 maja). Na spotkaniu religijno-patriotycznym na Jasnej Górze zaprezentował referat *Ataki na polskość są atakami na wiarę* (30 maja), zaś podczas konferencji naukowej „Tysiąclecie Suwerenności Polski” zorganizowanej przez Bractwo Henryka Pobożnego, Duszpasterstwo Ludzi Pracy '90 we współpracy ze Starostwem Powiatowym w Legnicy (4 października) – *Katolicyzm na granicy. 1060 lat doświadczeń historii Polski*. Wziął udział w międzynarodowej konferencji „Russkiy Mir: Historical Genealogies, Geocultural Meanings, Strategic Goals, and Possible Boundaries of the Russian World Concept”, która odbyła się w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk (26–27 września). Poprowadził tam panel „Books and »Holy Books« of the Russian World / Książki i »święte księgi« Ruskiego Miru”. Natomiast w Centralnym Przystanku Historia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Warszawie wykładem *Imperia i archiwa* dotyczącym problematyki kreowania nieprawdziwej wersji przeszłości jako narzędzia manipulacji społeczeństwami zainaugurował roczne spotkanie członków Europejskiej Sieci Instytucji Archiwalnych zajmujących się Aktami Tajnych Służb (1 października). Jako doradca społeczny prezydenta RP Karola Nawrockiego wziął udział w Berlinie w wydarzeniu zorganizowanym przez AfD „Dom Polsko-Niemiecki. Most czy szwindel”, podczas którego wygłosił wykład na temat stosunków polsko-niemieckich – dawnych, obecnych i przyszłych, które mają dotyczyć tworzonej przez niemiecki rząd instytucji do wspierania dialogu Niemców i Polaków, oraz wybudowania w Berlinie pomnika polskim ofiarom drugiej wojny światowej (8 października). Razem z prof. Krzysztofem Ożogiem wziął udział w spotkaniu „Wokół Tysiąclecia Królestwa Polskiego” w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Krakowie (30 października). W roku sprawozdawczym ukazały się następujące książki prof. Nowaka: *Dzieje Polski. Upadanie i powstawanie*, t. 7, Kraków 2025, oraz *Czas walki z Bogiem*, Kraków 2025. Wykład przybliżający tematykę pierwszej z publikacji profesor wygłosił w siedzibie Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Częstochowie (22 listopada). „Za całokształt dorobku naukowego w duchu humanizmu chrześcijańskiego” otrzymał nagrodę im. Księdza Idziego Radziszewskiego. Podczas 65. rocznicy urodzin Janusza Kurtyki wraz z delegacją władz Instytutu odwiedził grób byłego prezesa Instytutu na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie (13 sierpnia). Profesor Nowak od 2024 r. kontynuuje współpracę z Kanałem Zero dostępnym na platformie YouTube, gdzie prowadzi autorski cykl historyczny „Zero kompleksów, czyli rozmowy o historii” (opublikowano już prawie 50 odcinków). W roku sprawozdawczym prof. Andrzej Nowak został doradcą społecznym prezydenta RP, dr. Karola Nawrockiego.

Bronisław Wildstein uczestniczył w dyskusji „Czy dorobek polskiej kultury może być atrakcyjny dla kolejnych pokoleń” podczas konferencji w Warszawie „Kulturowe dziedzictwo Europy w świetle 1000-lecia Królestwa Polskiego” (29 marca) oraz w sympozjum „Oblicza współczesnej polityki” w Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu – z referatem *Nowa ideologia i polityka* (25 stycznia). W Warszawie w ramach XV Kongresu Polska Wielki Projekt pod patronatem prezydenta RP moderował

dyskusję „W którą stronę zmierza Unia Europejska?” – wzięli w niej udział prof. Ryszard Legutko, dr Patryk Jaki oraz prof. Marek Cichocki (18–19 października). Reprezentował Kolegium IPN podczas mszy pogrzebowej za legendarnego i zasłużonego działacza opozycji antykomunistycznej w PRL Mirosława Chojeckiego, celebrowanej w katedrze św. Jana Chrzyciela w Warszawie (28 października). Wydał nową książkę *Opowieść idioty czy ład naturalny* oraz był współautorem – z profesorami Wojciechem Fałkowskim, Wojciechem Polakiem i Wojciechem Roszkowskim – publikacji *50 pokoleń Polaków* (Warszawa 2025). Ponadto regularnie publikował felietony w tygodniku „Sieci”, a co pewien czas – większe artykuły, udzielał wywiadów w radiostacjach i na portalach internetowych. Z udziałem Bronisława Wildsteina przygotowywany był cotygodniowy podcast „Moroz pyta Wildsteina” w radiu Deliberatio.

Profesor Grzegorz Motyka uczestniczył w zorganizowanych przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz gminę Giby uroczystościach przed Pomnikiem Ofiar Obławy Augustowskiej w Gibach upamiętniających ofiary tej obławy, a także pokonanie III Rzeszy (8 maja). W Instytucie Pileckiego w Augustowie poprowadził konferencję „Prawdziwy koniec II wojny światowej. Masowy mord na żołnierzach Polski Podziemnej w Puszczy Augustowskiej na tle innych sowieckich represji w Europie Środkowej” (9 maja). Jako członek Rady Naukowej sprawował pieczę nad całością zagadnień merytorycznych w ramach konferencji naukowej „Obława augustowska i jej konsekwencje. Stan badań i postulaty badawcze”, zorganizowanej przez Instytut Pileckiego w Augustowie (11–12 września). Z przedstawicielem Instytutu Pileckiego złożył wiązanekę pod Murem Pamięci Ofiar Obławy Augustowskiej na terenie Domu Pamięci Obławy Augustowskiej (16 grudnia). Uczestniczył w przedsięwzięciach związanych z upamiętnieniem ofiar OUN-UPA i akcji „Wisła” – w otwarciu wystawy „Ludobójstwo na Wołyniu i Polska Samoobrona 1943–1944” zorganizowanej przez Ministerstwo Obrony Narodowej, Muzeum Wojska Polskiego i Wojskowe Biuro Historyczne (Warszawa, 11 lipca). Wygłosił też wykład *Dlaczego akcja „Wisła” jest zbrodnią komunistyczną w rozumieniu ustawy o IPN. Wokół sporu o ocenę prawną na temat przymusowych przesiedleń 1947 r.* podczas konferencji w Rzeszowie „Akcja »Wisła« 1947 r. w świetle najnowszych badań historycznych” zorganizowanej przez Instytut Historii Uniwersytetu Rzeszowskiego i Wojskowe Biuro Historyczne im. gen. broni Kazimierza Sosnkowskiego (7 października). Uczestniczył w czwartej odsłonie Seminarium Naukowego im. prof. Jerzego Wojciecha Borejszy, poświęconego książce *Akcja „Wisła” ’47. Komunistyczna czystka etniczna*, której jest autorem. Spotkanie zorganizował Wydział Nauk Historycznych UMK z Biblioteką Uniwersytecką w Toruniu (14 października), a także w spotkaniu autorskim w Głogowie przygotowanym przez Głogowską Edukację Kresową w związku z promocją książek *Od rzezi wołyńskiej do akcji „Wisła” oraz Akcja „Wisła” ’47* (20 października). Wziął udział – z dr Agnieszką Widacką-Bisag, Edwardem Nowakiem oraz Andrzejem Brzezieckim (prowadzący) – w debacie w Radiu Kraków „Areopag laureata Nagrody im. Jerzego Turowicza” o Ukrainie i stosunkach polsko-ukraińskich oraz o pojednaniu (1 grudnia); konferencji „Jacek Kuroń 1934 – 2004 Polacy i Ukraińcy – przeszłość i teraźniejszość” współorganizowanej przez Instytut Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk oraz Instytut Myśli Politycznej im. Gabriela Narutowicza w Warszawie (24 czerwca). Ponadto oddał hołd obywatelom II RP, składając kwiaty w Warszawie przy Pomniku Ofiar Ludobójstwa dokonanego przez nacjonalistów ukraińskich na obywatelach II Rzeczypospolitej Polskiej na terenie województw południowo-wschodnich w latach 1942–1947 (11 lipca). Z jego udziałem oraz Adama Leszczyńskiego i Jarosława Kuisza powstał podcast *Jak Rosja skłóca Polskę z Ukrainą?*, w którym dyskutanci zwracają uwagę na to, że rzeź wołyńska to jedna z najboleśniejszych kart wspólnej historii Polski i Ukrainy, oraz dlaczego doszło do masakry i jakie są jej konsekwencje dla dzisiejszych relacji polsko-ukraińskich (13 czerwca).

Należy wspomnieć również, że prof. Motyka moderował konferencję naukową „Dziedzictwo wojny”, podczas której naukowcy dyskutowali o skutkach II wojny światowej i stratach poniesionych przez Polskę po 1945 r. z rąk Związku Sowieckiego. Współorganizatorami konferencji, która odbyła się w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, były WBH, Instytut Strat Wojennych oraz Instytut Pileckiego (6 listopada). Wziął udział w debatach: „Wkład Polski Walczącej w pokonanie III Rzeszy (1939–1945)”, w Muzeum Powstania Warszawskiego (26 lutego); upamięt-

niającej 80. rocznicę zakończenia wojny, w gdańskim Muzeum II Wojny Światowej (10 maja); „Za kulisami żelaznej kurtyny. Polska i Litwa w cieniu jałtańskich sojuszy”, w Instytucie Pileckiego – Dom Pamięci Obławy Augustowskiej (współorganizowanej przez Wojskowe Biuro Historyczne w Warszawie) (15 grudnia). Ponadto uczestniczył w zorganizowanym przez Żydowski Instytut Historyczny Marszu Pamięci w związku z 83. rocznicą wielkiej deportacji Żydów z getta warszawskiego do obozu zagłady w Treblince (22 lipca). Rada i Zarząd Fundacji Jerzego Turowicza zdecydowały o przyznaniu prof. Motyce nagrody im. Jerzego Turowicza za książkę *Akcja „Wisła” 47. Komunistyczna czystka etniczna*. W roku sprawozdawczym także udzielił wywiadu dla PAP podczas uroczystości w Bykowni pod Kijowem, poświęconych 85. rocznicy decyzji sowiektów, które zapoczątkowały masowe mordy polskich obywateli. Podniósł, że między zbrodnią katyńską a obecnymi działaniami Rosji w Ukrainie jest ścisła analogia (6 marca). Był także autorem artykułów: *Opór społeczeństw Europy Środkowo-Wschodniej wobec totalitarnych wyzwań XX w. 1939–1956 (na przykładzie Polski, Czech i Słowacji, Litwy i Ukrainy)* (opublikowanego w książce *Człowiek twórcą historii*, t. 4, *Spoleczeństwo Europy Środkowo-Wschodniej w XX w.*, red. nauk. C. Kukło, W. Walczak, Białystok 2024); *Jak polscy żołnierze traktowali w 1939 ukraińską ludność? Uporządkujmy fakty* (opublikowanego 12 grudnia 2025 r. na stronie wyborcza.pl) – pokłosie monografii zespołu prof. Igora Hałagidy *Ukraińskie ofiary polskich zabójstw podczas niemiecko-polskiej wojny 1939 r.* Poza tym został przewodniczącym Rady Centrum Dialogu im. Juliusza Mieroszewskiego kadencji 2025–2029.

Profesor Jan Draus uczestniczył w spotkaniu wspomnieniowym wokół książki *Wszystko jest darem... Biskup Jan Niemiec w naszej pamięci*, którego organizatorem był OIPN Rzeszów, NSZZ „Solidarność” Region Ziemia Sandomierska, Fundacja Uniwersytecka w Stalowej Woli i Bazylika Konkatedralna pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli (20 października). Wziął udział w gali wręczenia nagród Instytutu Pamięci Narodowej „Świadek Historii” oraz medali „Reipublicae Memoriae Meritum” w Wojewódzkim Domu Kultury w Rzeszowie (29 października). Ponadto podczas XXXIV Forum Ekonomicznego w Karpaczu (2–4 września) odbyła się dyskusja na temat publikacji autorstwa prof. Drausa *Zrozumieć geopolitykę. Niemcy Rosja – Europa Środkowa – oprócz autora uczestniczyli w niej: prof. Ryszard Terlecki, dr Adam Chmielecki oraz prof. Zbigniew Rau.*

Doktor Bartosz Machalica na początku roku sprawozdawczego wziął udział w uroczystościach rodzinnych w Warszawie w 10. rocznicę śmierci premiera i marszałka sejmu II i IV kadencji Józefa Oleksego (9 stycznia). W Warszawie uczestniczył w otwarciu wystawy „1905. Nowy Początek. Rewolucja w Warszawie i na Woli” przygotowanej przez Muzeum Woli (20 lutego); w dyskusji z okazji 35-lecia Socjaldemokracji Polskiej zorganizowanej przez Instytut Myśli Politycznej im. Gabriela Narutowicza i Fundację Amicus Europae (5 czerwca); w otwarciu wystawy „Ludobójstwo na Wołyniu i Polska Samoobrona 1943–1944” przygotowanej przez Ministerstwo Obrony Narodowej, Muzeum Wojska Polskiego i Wojskowe Biuro Historyczne (11 lipca); uroczystościach na stokach Cytadeli Warszawskiej upamiętniających 120. rocznicę stracenia Stefana Okrzei zorganizowanych przez Polską Partię Socjalistyczną, Fundację im. Okrzei oraz Muzeum Niepodległości (20 lipca); w Marszu Pamięci, zorganizowanym przez Żydowski Instytut Historyczny pod patronatem Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy (22 lipca). Na warszawskim Cmentarzu Bródnowskim złożył kwiaty na mogiłach powstańców warszawskich wywodzących się z PPS (uroczystości zorganizował zastępca szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Michał Syska). W związku z 80. rocznicą śmierci Wincentego Witosa oraz 89. rocznicą śmierci Ignacego Daszyńskiego wygłosił wystąpienie podczas otwarcia wystawy IPN poświęconej tym dwóm mężom stanu, zaliczanym do grona ojców założycieli niepodległego państwa polskiego. Ponadto w Krakowie z delegacją władz IPN zapalił na Cmentarzu Rakowickim znicz na grobie Janusza Kurtyki oraz złożył wieniec na grobie Ignacego Daszyńskiego i pod tablicą upamiętniającą postać Wincentego Witosa (31 października). W 107. rocznicę powstania Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej wspólnie z parlamentarzystami Klubu Lewicy złożył wieniec pod Pomnikiem Ignacego Daszyńskiego w Warszawie (7 listopada). W Narodowe Święto Niepodległości złożył kwiaty pod Bramą Straceń Cytadeli Warszawskiej oraz na Placu Grzybowskiem pod monumentem upamiętniającym członków PPS poległych w 1904 r., a także pod Pomnikiem Ignacego Daszyńskiego (11 listopada).

W 121. rocznicę rozbicia demonstracji robotniczej przez carskie wojsko wziął udział w uroczystościach pod monumentem upamiętniającym ofiary tych wydarzeń (zorganizowała je Rada Naczelna PPS (13 listopada). W Warszawie zabrał głos (m.in. wraz z marszałkiem Sejmu Włodzimierzem Czarzastym) podczas wydarzenia „Narutowicz 1922 | 2025” zorganizowanego przez Instytut im. Gabriela Narutowicza w 103. rocznicę zabójstwa prezydenta Narutowicza (16 grudnia). W roku sprawozdawczym dr Machalica został dyrektorem generalnym w gabinecie marszałka Sejmu RP, Włodzimierza Czarzastego (19 listopada).

Krzysztof Wyszkowski wziął udział w programach z cyklu „Widzenie na Rakowieckiej” prowadzonych przez red. Tadeusza Płuzańskiego w Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL w Warszawie – przybliżył w nich swoje zaangażowanie w ruch Solidarności i wspominał Wolne Związki Zawodowe Wybrzeża, których był współtwórcą (31 stycznia) oraz brał udział w dyskusji z udziałem prok. Andrzeja Witkowskiego (wprowadzenie dr Justyny Błazejowskiej) na temat sprawy zabójstwa ks. Jerzego Popiełuszki (15 października). Ponadto uczestniczył w uroczystości upamiętniającej 45. rocznicę powstania NSZZ Solidarność w Gdańsku. Zorganizowane przez Instytut Pamięci Narodowej i Zarząd Regionu Gdańskiego NSZZ Solidarność objęte honorowym patronatem Prezydenta RP wydarzenie zgromadziło Damy i Kawalerów Krzyża Wolności i Solidarności oraz przedstawicieli władz państwowych, środowisk kombatanckich i licznych zaproszonych gości (1 grudnia). Krzysztof Wyszkowski został uhonorowany na Jasnej Górze przez Stowarzyszenie „Prawnicy dla Polski” Medalem Fidelis Legibus – Wierny Prawom, przyznawanym osobom, które swoją postawą, odwagą i niezłomnością w obronie prawdy i wolności zasłużyły na szczególne uznanie środowiska prawniczego w Polsce (13 kwietnia).